

Sygn. akt I KO 64/21

POSTANOWIENIE

Dnia 24 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **Ł. A. M.**,
po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w trybie art. 545 § 3 k.p.k.
w dniu 24 marca 2022 r.,
wniosku skazanego w przedmiocie wznowienia postępowania
w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia
14 czerwca 2019 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w
O. z dnia 20 lutego 2019 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania
wobec jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Ł. A. M. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 20 lutego 2019 r., sygn. akt II K (...), zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 14 czerwca 2019 r., sygn. akt II AKa (...), za czyny z art. 197 § 1 k.k. w zb. z art. 197 § 2 k.k. w zb. z art. 191a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.; art. 245 k.k.; art. 197 § 3 pkt 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.; art. 202 § 4a k.k., za które ostatecznie wymierzono mu karę łączną 6 lat pozbawienia wolności.

Po wydaniu prawomocnego wyroku skazany wnioskował o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu celem sporządzenia i wniesienia kasacji (k. 1671). Wniosek skazanego został uwzględniony (k. 1672). Wyznaczony z urzędu obrońca

skazanego przedłożył do akt sprawy, w trybie art. 84 § 3 k.k., opinię o braku podstaw do wniesienia kasacji (k. 1678).

Następnie Ł. A. M. nadesłał do Sądu Najwyższego wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu celem sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 20 lutego 2019 r., sygn. akt II K (...), zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 14 czerwca 2019 r., sygn. akt II AKa (...). W uzasadnieniu powołał się na swoją trudną sytuację, związaną z przebywaniem w Zakładzie Karnym i brakiem możliwości zarobkowania.

Do skazanego zostało wystosowane pismo, w którym został on zobowiązany do podania jakie okoliczności, wskazane w art. 540 k.p.k., art. 540a i b k.p.k., mają stanowić podstawę wniosku o wznowienie postępowania, pod rygorem nierozpoznania wniosku o ustanowienie obrońcy z urzędu i skierowania sprawy na posiedzenie w trybie art. 545 § 3 k.p.k. w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku.

W wykonaniu zobowiązania, pismem z dnia 27 grudnia 2021 r., Ł. A. M. wskazał, że nie jest w stanie sprecyzować podstawy wniosku o wznowienie postępowania, jednocześnie w uzasadnieniu zakwestionował ustalenia faktyczne poczynione w sprawie oraz ocenę poszczególnych dowodów (zeznań pokrzywdzonego D. C. , opinii biegłego z zakresu informatyki śledczej, zeznań siostry i matki pokrzywdzonego J. K., opinii sądowo-psychiatryczno-psychologiczno-seksuologicznej).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Należało odmówić przyjęcia wniosku Ł. A. M., bowiem jest on oczywiście bezzasadny (art. 545 § 3 k.p.k.).

W ramach postępowania zainicjowanego wnioskiem o wznowienie postępowania Sąd Najwyższy bada istnienie ściśle określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego podstaw wznowieniowych, zawartych w art. 540, art. 540a i art. 540b k.p.k. Tym samym przedmiotem postępowania wznowieniowego nie jest ponowne analizowanie materiału dowodowego i prawidłowości ustaleń faktycznych stanowiących podstawę odpowiedzialności karnej skazanego, bowiem postępowanie wznowieniowe nie służy do ponownej

oceny dowodów już zgromadzonych w sprawie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2021 r., V KZ 46/21).

Środkiem służącym do zapobiegania sytuacjom, w których do merytorycznego rozpoznania przez Sąd Najwyższy wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem prowadziłyby pisma skazanego zawierające polemikę z poczynionymi ustaleniami faktycznymi i dokonaną oceną dowodów, bez podania argumentów wskazujących na zaistnienie podstaw do wznowienia postępowania, jest przepis art. 545 § 3 k.p.k. Zgodnie z tym uregulowaniem Sąd Najwyższy, po stwierdzeniu, że z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność, odmawia jego przyjęcia bez wzywania skazanego do uzupełnienia braków formalnych pisma (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2021 r., V KO 83/21).

Jak słusznie wskazuje się w orzecznictwie, użycie w treści art. 545 § 3 k.p.k. zwrotu "w szczególności" nie pozostawia wątpliwości, że katalog okoliczności, w oparciu o które możliwa jest odmowa przyjęcia wniosku jako oczywiście bezzasadnego, ma charakter otwarty. Uznanie wniosku o wznowienie za oczywiście bezzasadny powinno mieć miejsce również w sytuacjach, gdy w sposób oczywisty, rzucający się w oczy, wniosek jest oparty na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 k.p.k., zatem wtedy, gdy sąd wznowieniowy w sposób nie budzący wątpliwości stwierdzi, że żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie mieści się w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. oraz gdy nie będzie wchodzić w grę działanie tego sądu z urzędu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 maja 2021 r., IV KO 37/21).

Taki właśnie charakter ma wniosek skazanego Ł. A. M. Skazany wyłącznie kwestionuje dokonaną w jego sprawie ocenę dowodów i ustalenia faktyczne, podważając wiarygodność przeprowadzonych dowodów (np.: „cyt.: poszkodowany w tym postępowaniu od początku przesłuchań kłamał”; w dalszej części wniosku skazany kwestionuje zeznania pokrzywdzonego D. C. oraz jakość opinii biegłych), i jednocześnie nie podaje żadnej okoliczności, którą można by uznać za „nowy fakt lub dowód” w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. lub realizację jakiegokolwiek innej przesłanki wznowienia postępowania. Skazany wskazuje też, że nie posiadał

komputera będącego przedmiotem przestępstwa w chwili jego popełnienia. Jednakże okoliczność ta była znana sądom orzekającym w sprawie, odniósł się do niej także w ustnej opinii uzupełniającej biegły J. M., wskazując, że daty zdjęć zapisanych na twardym dysku tego komputera powstały w kwietniu 2018 r., a więc nie mogły znajdować się już na tym komputerze w chwili jego zakupu w 2017 r. (k. 1493v).

Skazany kwestionując ustalenia faktyczne poczynione w jego sprawie wyraża po prostu niezadowolenie i brak akceptacji dla prawomocnego wyroku oraz polemikę z zapadłym rozstrzygnięciem. Takie argumenty nie korespondują w żaden sposób z podstawami wznowienia postępowania karnego, toteż nie mogą doprowadzić do wzruszenia prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...). Co więcej, świadczą o oczywistej bezzasadności wniosku, która spowodowała zastosowanie procedury art. 545 § 3 k.p.k.

Podsumowując, w niniejszej sprawie nie stwierdzono zaistnienia przesłanek wznowienia postępowania, których katalog zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k. Sąd Najwyższy nie dostrzegł także podstaw do wznowienia postępowania z urzędu na podstawie art. 542 § 3 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w części dyspozytywnej postanowienia.